Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 14 czerwca 1878.

53.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1 maja 1878,

tyczące się jednostajnego urządzenia i dozorowania przyrządów sygnałowych na zasadzie przepisów o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów.

§. 1.

Każdy okręt krajowy obowiązany jest posiadać przyrządy sygnałowe, w rozporządzeniu niniejszem przepisane, w takiej ilości i jakości, jak to jest postanowione i umieszczać je w miejscach oznaczonych.

§. 2.

Przyrządy te są:

1. Dla okrętów żaglowych i parowych na daleką podróż podwójny zbiór latarni ustawniczych, do których należy także światło okrągłe, które wywieszane być ma gdy okręt stoi na kotwicy, sygnał błyskowy, donośny dzwon i trąba, której głos przy spokojnem powietrzu powinien być słyszalny najmniej na milę morską.

Oprócz tego każdy parowiec posiadać powinien świstawkę parową dobrze działającą.

2. Dla okrętów, trudniących się żeglugą nadbrzeżną i tenderów, jeden zbiór latarni pozycyjnych (licząc tu i światło okrągłe), sygnał błyskowy, dzwon, trąba a parowce posiadać nadto powinny świstawkę parową.

3. Dla statków rotmańskich dwa światła okrągłe, sygnał błyskowy, dzwon, trąba.

§. 3.

Światła boczne barwiste (wyjąwszy parowce kołowe) ustawiane być powinny zawsze jak można najdalej ku środkowi długości okrętu, byle nie zawadzały linom, i w taki sposób, aby żagle okrętu w żadnym razie nie mogły ich zasłaniać.

Światła ustawnicze boczne parowców kołowych ustawiane być powinny na najwyższych, najodleglejszych częściach kołownic.

Białe światło przodowe, którego używać mają tylko parowce poruszane parą lub przy pomocy pary i żagli, przymocowane być powinno tak samo jak światła ustawnicze barwiste całkiem nieruchomie, w ten sposób, jak to jest rozporządzone w przepisie międzynarodowym, tyczącym się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów (Dz. u. p. Nr. 25 z roku 1863).

§. 4.

Ażeby światło zielone nie świeciło na lewą a czerwone na sterową część burty, światła boczne opatrzone być powinny od strony burty wewnętrznej drewnianemi zasłonami tak wysokiemi jak latarnie a dochodzącemi najmniej na 90^{cm} ku przodkowi poprzed światło do którego służą.

Zasłony te umieszczone być powinny i trwale umocowane po za linami skośnemi i poziomemi, na platformach lub na żórawiach, albo, jeżeli są to okręty szrubowe, według okoliczności na końcach pomostów do komendy, wystających ku stronie zewnętrznej burty, a jeżeli parowce kołowe, na najwyższych, najodleglejszych częściach kołownic.

Żórawie, na których zasłony takie będą umieszczone, dosięgać mają strony zewnętrznej w ten sposób, aby światła ustawnicze które nie powinny być nigdy przymocowane do lin, mogły być widzialnemi w przepisanym kierunku i bez przerwy.

Zasłony świateł bocznych umieszczone być muszą w taki sposób, aby odpowiadały celowi, do którego zasłony te według przepisów międzynarodowych, tyczących się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów, mają służyć.

Zasłona latarni ustawniczej na części sterowej burty, jest zielona na lewym boku burty, czerwona.

Dla zapobieżenia, aby przy ustawianiu świateł na burcie nie przemieniono czerwonego za zielone, miejsca, w których się ustawia lub klatki latarni urządzić należy w taki sposób, aby światło czerwone ustawione być mogło tylko na lewym boku okrętu a zielone tylko na części sterowej.

§. 5.

Latarnie ustawnicze wyrabiane być mają z miedzi lub z białej blachy i wewnątrz całkiem pobielone; nadto latarnie boczne pomalowane być powinny zewnątrz taką samą barwą, jakiej są szkło i zasłony, przeto latarnie ustawnicze sterowej części okrętu, zieloną, latarnie z lewego boku czerwoną.

Kształt latarni bocznych, jakoteż przodowych wyobrażony jest na figurach 1, 2, 3 i 4, wymiary zaś ich podane są w tablicy, przy końcu rozporządzenia niniejszego zamieszczonej, w której okręty podzielone są na 3 rozmaite kategorye.

§. 6.

Nie pozwala się używać do świateł szkieł zwyczajnych jednostajnej grubości, łukowato zagiętych, lecz rozporządza się wyraźnie, że do latarni bocznych barwistych używane być mają wyłącznie tylko soczewki płaskowklęsłe (§. 5) a do latarni białych przodowych dla parowców, wyłącznie tylko szkła achromatyczne (§. 6). Statki mniej niż o 15 tonnach i barkazy parowe nie ulegają temu przepisowi.

Soczewki szkła latarni do części sterowej mają być błękitno zielone, do lewego boku okrętu wiszniowe i tak mocnej barwy, aby barwy ich można było doskonale odróżnić z przepisanej odległości.

Barwiste szkła latarni bocznych nie powinny mieć mniej niż trzecią część okręgu koła, t. j. 120 stopni, bezbarwne zaś dyoptryczne szkła świateł przodowych u parowców, nie mniej niż dwie trzecie części koła, to jest 240 stopni.

Wymiary soczewek i szkieł w mowie będących podane są w tablicy, przy końcu przepisu niniejszego zamieszczonej.

§. 7.

Do każdej latarni ustawniczej powinna być lampa urządzona do oliwy, chociażby zwyczajnie używać miano lampy urządzonej do nafty.

Używanie do oświetlania latarni ustawniczych parafiny, jakoteż świec o kilku knotach, chociażby umyślnie do tego celu wyrabianych, nie jest dozwolone.

Bańki lamp do tych latarni powinny być dostatecznej wielkości, t. j. powinny mieć taką pojemność, aby w nich mogło się zmieścić tyle oliwy lub nafty, ile potrzeba najmniej na 16 godzin palenia.

W bańkach do lamp urządzonych na naftę, umieścić należy zwyczajną gąbkę w dobrym gatunku, aby wsiąkała w siebie naftę w lampie będącą i nie pozwalała jej rozlewać się gdy morze jest wzburzone.

Bańka powinna być tak urządzona, aby płomień znajdował się w środku poziomego łuku szkła latarni, w połowie wysokości tegoż.

Figury 7, 8, 9, 10 i 11 wyobrażają rozmaite urządzenia knotów a tablica do niniejszego rozporządzenia dołączona, podaje wymiary tychże.

§. 8.

Oprócz tego, że wewnętrzne ściany latarni ustawniczych mają być wszędzie dobrze pobielone, każda latarnia, czy to do oliwy czy to nafty urządzona (z wyjątkiem latarni na barkach mniej niż o 15 tonnach i na barkazach parowych zaopatrzona być powinna nadto reflektorem, wyrobionym z alpaki gładko wypolerowanej, składającym się, jeśli ma służyć do latarni pobocznych, z trzech kap jedna pod drugą trwale połączonych, do latarni przodowych, z powierzchni kulistej.

Kształty reflektorów wyobrażone są na figurach 12 i 13 a ich wymiary podane w tablicy dołączonej na końcu.

Ponieważ reflektory służyć mają do zyskania ile możności jak najwięcej światła, umieszczone być powinny w taki sposób, aby ich równik poziomy znajdował się w wysokości środka płomieni.

Reflektory urządzone być powinny do zdejmowania i to tak, aby można było ustawiać je bez trudności czy lampa jest oliwna czyliteż naftowa.

§. 9.

Szkło latarni ze światłami okrągłemi, których używać mają okręty stojące na kotwicy, powinno być kuliste, bezbarwne wszędzie jednostajnej grubości i obwiedzione siatką ochronną drucianą.

Oka siatki tej powinny być tak wielkie, aby światło latarni widzialne być mogło naokoło ile możności bez przerwy.

Kształt latarni tych wyobrażony jest na fig. 14, wymiary zaś podane są w tablicy przy końcu zamieszczonej.

§. 10.

Latarnie z szkłem zielonem i czerwonem, jakoteż z szkłem bezbarwnem dla łodzi rybackich i innych łodzi odkrytych, do których odnosi się artykuł IX

przepisów, tyczących się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów a wydanych rozporządzeniem ministerstwa marynarki z dnia 27 lutego 1863 (Dz. u. p. 1863 Nr. 25) powinny być takie, aby widzialność ich równała się przepisanej widzialności barek o mniej niż 15 tonnach.

§. 11.

Gdy się rozmaite latarnie rewiduje, przekonać się należy czy do tych latarni podczas deszczu, lub jeżeli wystawione są na uderzanie fal, woda nie może wejść i zgasić płomienia; podobnież nie należy spuszczać z uwagi, że doniosłość światła zależy nie tylko od wielkości i natężenia płomienia, lecz zawsze także od wysokości miejsca w którem jest umieszczone i że przeto świateł tych nie można ustawiać niżej, jak w wysokości 2 metrów nad powierzchnią morza.

C. k. kapitanaty portowe zachowują na okaz po jednym egzemplarzu rozmaitych rodzajów przepisanych latarni ustawniczych.

§. 12.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie obowiązane są korzystać z każdej nastręczającej się sposobności do obejrzenia latarni ustawniczych i sygnałów mglanych okrętów austryackich, znajdujących się w okręgu urzędowym tychże urzędów, mianowicie zaś w takim przypadku, gdy mają słuszną przyczynę dorozumiewać się, że przepisy niniejsze nie są zachowywane.

Obowiązek ten ciężv także na c. i k. urzędach konsulowskich co do okrętów austryackich, stojących w ich okręgu urzędowym.

Te światła ustawnicze, które uznane będą za odpowiadające przepisom, zaopatrzyć należy cechą urzędową, wyłącznie do tego służącą.

We wszystkich takich przypadkach, gdyby latarnie ustawnicze lub sygnały mglane nie odpowiadały zupełnie przepisom, czynniki c. k. urzędów portowych i zdrowotnych morskich a względnie c. k. urzędów konsulowskich zniewolić mają kapitana okrętu, aby się zaopatrzył w przepisane przyrządy do dawania sygnałów.

§. 13.

Każdy kapitan odpowiedzialny jest za szkodę będącą następstwem przekroczenia niniejszego przepisu.

§. 14.

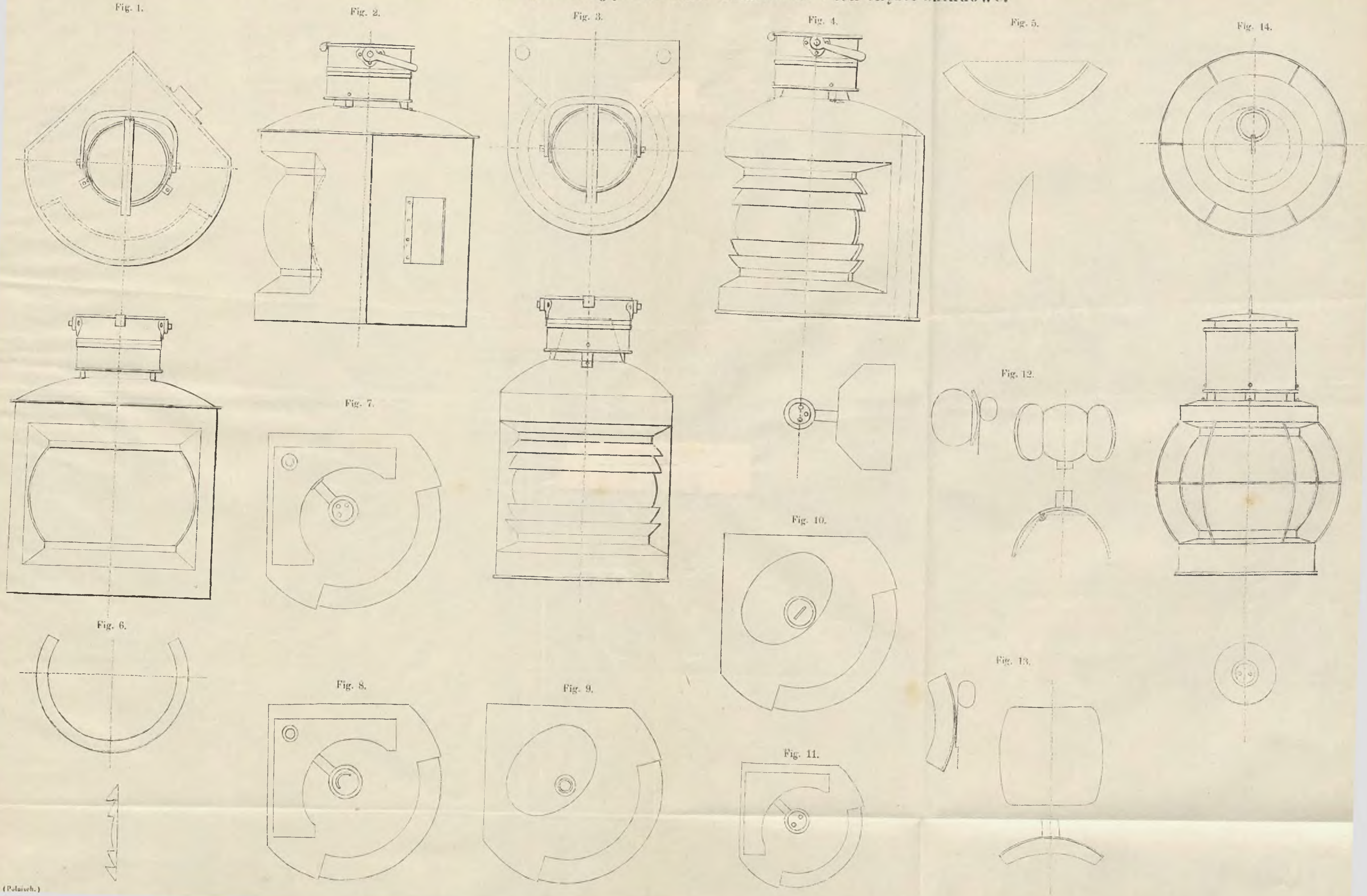
Jeżeli kapitan okrętu austryackiego, pomimo otrzymanego wezwania (§. 12) nie uczyni zadosyć postanowieniom niniejszego przepisu, c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie a względnie c. i k. urzędy konsulowskie karać go będą grzywnami aż do 50 zł. wal. austr. wpływającemi do funduszu wsparć dla marynarzy a w razie niemożności ściągnięcia zamieniane być mają na karę aresztu, licząc po jednym dniu za każde pięć złotych.

Nadto c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mogą zabronić wyprawienia takiego okrętu dopóki żądane zmiany nie będą poczynione, do czego jednak szypra wcześnie wezwać należy.

Od orzeczenia wydanego przez c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie tudzież przez c. i k. urzędy konsulowskie odwołać się można w przeciągu dni 15 do c. k. Władzy morskiej w Tryeście.

Jeżeli ta potwierdzi wyrok pierwszej instancyi chociażby ze złagodzeniem wymiaru kary, dalsze odwołanie się jest niedopuszczalne.

Figury wyobrażające latarnie ustawnicze i ich części składowe.

(Polnisch.)

§. 15.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie oglądać mają latarnie ustawnicze i sygnały mglane także okrętów węgierskich i zagranicznych, znajdujących się w ich okręgu urzędowym i mają prawo zniewolić pierwsze, tak samo jak okręty austryackie, aby się zastosowały do niniejszych przepisów.

Co się tyczy tych ostatnich, przerzeczone czynniki baczyć mają na to, aby wzmiankowane przyrządy do dawania sygnałów odpowiadały przepisom tyczącym się unikania przygód na morzu przez zetknięcie się okrętów, mianowicie zaś aby ich latarnie ustawnicze były dostatecznie widzialne z przepisanej odległości i aby oświecały przepisany łuk widnokręgu.

Dostrzegłszy uchybienie przepisom, czynniki te uczynić mają wezwanie aby mu zaradzono.

Gdyby wezwaniu ich, do zaradzenia dostrzeżonemu uchybieniu przepisom, nie uczyniono zadosyć, zdać mają niezwłocznie sprawę z tego co zaszło c. k. Władzy morskiej, która w sposób stosowny uwiadomi c. k. Władzę morską w Rjece albo, co się tyczy okrętów zagranicznych Władzę tego państwa, do którego okręt należy.

§. 16.

Wszystkie nowe okręty, zaopatrywane w porządki po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, mieć powinny wyłącznie tylko takie latarnie ustawnicze, których wszystkie części składowe odpowiadają przepisowi niniejszemu.

Okręty jednak już zaopatrzone, których latarnie ustawnicze są w dobrym stanie, i odpowiadają dotychczasowym przepisom, tyczącym się unikania przygód na morzu przez zetknięcie się okrętów, używać mogą swoich dotychczasowych latarni ustawnicznych jeszcze aż do końca 1879 roku.

§. 17.

Każdy dowódca okrętu obowiązany jest zaopatrzyć się w egzemplarz niniejszego rozporządzenia, zachowywać go razem z dokumentami okrętowemi i pokazać na żądanie urzędu portowego lub konsułowskiego.

Chlumecky r. w.

Tablica

najmniejszych jakie być mogą wymiarów świateł ustawniczych i ich części.

Rodzaj latarni	Wymiary	Okręty o więcej niż 150*) tonnach	Okręty i barki o 150 aż do 15*) tonnów	Kryte barki o mniej niż 15 tonnach *) i barkazy parowe
		milimetry		
Latarnie boczne	**Latarnie.**			
	Wysokość od wewnętrznej strony dna latarni aż do dolnego brzegu pokrywy	280	230	150
	Wysokość od dolnego brzegu pokrywy aż do najwyższego brzegu komina	130	110	70
	Średnica komina	120	100	60
	Szerokość każdej z dwóch tylnych części stykających się z sobą pod kątem prostym	230	170	120
	Soczewki i szkła.			
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku soczewek czerwonych i zielonych, nie licząc części wprawionej w latarnią	180	120	—
	Cięciwa razem z częścią wprawioną w latarnią . . .	190	130	—
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku szkieł czerwonych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnią	—	—	100
	Cięciwa razem z częścią wprawioną w latarnią . . .	—	—	110
	Wysokość czyli odległość górnego brzegu od dolnego brzegu soczewek czerwonych i zielonyh, nie licząc części wprawionej w latarnią	125	95	—
	Wysokość razem z częścią wprawioną w latarnią . .	135	105	—
	Grubość szkła soczewek w środku ich wysokości . .	33	30	—
	Długość pionowego łuku soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnią	150	100	—
	Długość, razem z częścią wprawioną w latarnią . . .	160	110	—
	Wysokość czyli odległość od górnego brzegu szkieł czerwonych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnią	—	—	75
	Wysokość, razem z częścią wprawioną w latarnią . .	—	—	85
	Knoty.			
	Odległość pomiędzy punktem środkowym pierwszego i drugiego, tudzież drugiego i trzeciego knota w lampach tryknotowych do oliwy	13	—	—
	Odległość pomiędzy dwoma knotami w lampach dwuknotowych do oliwy	—	15	—

*) Pojemność w tonnach brutto.

Rodzaj latarni	Wymiary	Okręty o więcej niż 150*) tonnach	Okręty i barki o 150 aż do 15*) tonnów	Kryte barki o mniej niż 15 tonnach*) i barkazy parowe
		milimetry		
Latarnie boczne	Średnica knota skrętkowego	5	5	—
	lub szerokość knota taśmowego, łukowato zaprawianego, do lamp oliwnych	30	20	15
	Szerokość knota taśmowego w linii prostej zaprawianego do lamp naftowych	17	8	8
	lub średnica knota taśmowego okrągło zaprawianego do lamp naftowych	8	—	—
	Reflektory.			
	Średnica kuli do której należą 3 kapy	90	90	—
	Średnica koła ograniczającego 3 kapy	75	75	—
	Kąt pochylenia kap do siebie	120°	120°	—
	Odległość środka płomienia od środka kapy średniej	50	35	—
Latarnie przodowe parowców**)	Wysokość latarni przodowej	równa wysokości latarni bocznych		
	Średnica szkła dyoptrycznego latarni przodowych	190	150	—
	Wysokość szkła dyoptrycznego, nie licząc części wprawionej w latarnią	130	100	—
	Wysokość, razem z częścią wprawioną w latarnią	140	110	—
	Wymiary knotów do lamp oliwnych	jak latarni bocznych		
	Wymiary knotów taśmowych do lamp naftowych	17	12	—
	Reflektor składa się z pospolitej powierzchni kulistej	takiej szerokości jak tylna część latarni		
Latarnie, które powinny mieć okręty stojące na kotwicy	Wysokość latarni razem z kominem	400	300	300
	Średnica (pozioma) szkła kulistego	200	150	150
	Średnica knota skrętkowego do lamp dwóknotowych oliwnych	5	5	5
	Szerokość knota taśmowego, w linii prostej zaprawianego, do lamp naftowych	12	8	8
	Wewnętrzna średnica knota zaprawianego okrągło	8	8	8

*) Pojemność w tonnach brutto.

**) Łodzie parowe o mniej niż 15 tonnach płynące przy pomocy pary, powinny mieć oprócz dwóch świateł ustawniczych pobocznych jeszcze to białe światło, które według przepisu mieć powinny gdy stoją na kotwicy.

54.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 5 czerwca 1878,

tyczące się złączenia komory i urzędu sprzedaży soli w Risano z tamtejszym urzędem podatkowym i depozytowym sądowym, tudzież ustanowienia komory pomocniczej w Perasto.

Od dnia 1 lipca 1878 c. k. komora i urząd sprzedaży soli w Risano złączony będzie z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym i depozytowym sądowym a jednocześnie zaprowadzona zostanie w Perasto c. k. komora pomocnicza II klasy.

Pretis r. w.

Sprostowanie.

W części V polskiego wydania Dziennika ustaw państwa, wydanej i rozesłanej dnia 22 lutego 1878 mianowicie w Wykazie *A*, dołączonym do rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości, tyczącego się zmian terytoryalnych w Sądach powiatowych i Trybunałach w Galicyi, zaszły dwie następujące omyłki druku:

na stronie 48 pod liczbą 52 w rubrycce III

zamiast Trembowelskiego powinno być **Zbaraskiego**,

tamże pod liczbą bieżącą 53 w rubrycce III

zamiast Zbaraskiego powinno być **Tarnopolskiego.**